

Lovforslagets Tekst, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes under Forhandling.

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag kan ogsaa den næste Sag paa Dagsordenen bringes under Omtale.

Ordføreren (Birch). Det er altsaa to Sager om St. Thomas, vi i Dag skulle behandle, og jeg skal tillade mig som Ordfører først at vende mig til den mindre Sag, der drejer sig om en Revision af bestaaende Love om Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas og om det derværende Gendarmerikorps. Disse Love skulle optages til Revision, resp. inden 1. April og 4. Maj d. A., men det ligger nær, at den store Sag, vi senere skulle komme til, kan paa forskellig Maade influere paa, hvad der skal foretages med Hensyn til Ordningen af de to i de nævnte Love berørte Forhold. Regeringen har derfor ment, at det vilde være heldigt at udskyde Revisionen og har spurgt de koloniale Myndigheder, der i et Møde den 16. Februar d. A. i Kolonialraadet enstemmig have sluttet sig til Tanken om at udskyde Revisionen. Overfor dette Forhold slutter hele Udvalget sig til Regeringens Opfattelse og anbefaler dette Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Jeg skal derefter vende mig til det større Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Meddelelse af en Koncession. Jeg skal ikke nu rejse en Generaldebat derom, men holde mig til, hvad der ifølge Tingets Forretningsorden foreligger til Behandling, nemlig de Ændringsforslag, der ere stillede. Ved tredje Behandling vil der saa blive rig Lejlighed til en Uddybelse af det Spørgsmaal, om man overhovedet bør give denne Koncession eller ikke. Der vil maa ske nok, naar Mindretallene have begrundet deres Ændringsforslag, blive Lejlighed til at komme lidt ind paa dette store Spørgsmaal, men jeg skal som sagt ikke nu forsøge at rejse nogen Debat om Lovforslagets Betydning som Helhed.

Udvalget har været enigt om, at de Forhold, der ville indtræde som Følge af Panamakanalens forhaabentlig nær forestaaende Aabning, kunne blive i høj Grad til Gunst for vore vestindiske Besiddelser, særlig for St. Thomas, og om, at der bør foretages noget, for at St. Thomas kan komme til at nyde godt af den Forandring, der indtræder. Dernæst tror jeg, at jeg paa hele Udvalgets Vegne tør udtale en levende Anerkendelse af, at Koncessions-

søgerne ere traadte i Forbindelse med Regeringen om den foreliggende Sag, og af deres hidtidige Forhold til den. Koncessionssøgerne ere nemlig optraadte paa den loyaleste Maade overfor Regeringen og Folketingets Udvalg, idet de paa ethvert Punkt have været til Tjeneste med Vejledning, en Vejledning, der baade er sket ved Samraad med Ministeren, ved Forhandling med Udvalget og ved Tilsendelse af Memoranda og Udtalelser om ethvert rejst Spørgsmaal. Yderligere have Koncessionssøgerne vist sig villige til at medvirke, ikke blot, hvis vi give dem denne Koncession, men ogsaa, hvis Staten alene skulde ville løse Opgaven, og hvis Staten skulde ville løse Opgaven sammen med private. Ligeledes have Koncessionssøgerne vist sig imødekommende paa anden Maade, ved f. Eks. at ville afstaa den Ø ved St. Thomas, der hedder Water Island, en Ø, som, hvis Staten alene vilde løse Opgaven, kunde blive af Betydning. Denne Ø har man tilbudt at ville overdrage Staten uden at ville have nogen som helst Fortjeneste ved Salget. Altsaa, baade paa den ene og den anden Maade have Koncessionssøgerne stillet sig i høj Grad velvilligt, og det bliver nu den samlede Lovgivningsmagts Sag at afgøre, om nogen af de antydede Veje bør betrædes, og i bekræftende Fald, hvilken. I alle Tilfælde tør jeg sikkert paa hele Udvalgets Vegne udtale dels en Tak for det værdifulde Arbejde, som Koncessionssøgerne, specielt Etatsraad Andersen, allerede have ydet til Løsning af den foreliggende Opgave, dels et levende Haab om, at det i Samarbejde med Koncessionssøgerne maa lykkes os under den ene eller den anden Form at løse Opgaven paa en saadan Maade, at det bliver til Gavn og Ære for vore vestindiske Kolonier, for Koncessionssøgerne selv og først og sidst for Danmark.

Jeg betonedede før, at Udvalget har været enigt om, at noget maa der gøres, og jeg fremhæver det med en vis Tilfredsstillelse, idet Flertallet nærer den Anskuelse, at der egentlig ikke er nogen anden Vej at gaa end at følge Ministeren paa den Vej, han ved det foreliggende Lovforslag om Meddelelse af en Koncession foreslaar at betræde. De Udveje, der ellers kunde tænkes, ere nemlig enten, at man skrider til Statsanlæg, der saa kan udnyttes i Form af Selvdriift eller ved Bortleje, eller at man aabner private Mænd Adgang til at tage Affære med Kapitalstøtte fra Statens Side, og endelig er der den tredje Udvej, nemlig den, som der særlig vil blive forhandlet om her: Meddelelse af Koncession.